

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: VZW Vlaamse federatie van verenigingen van Brood- en Banketbakkers, Ijsbereiders en Chocolatebewerker „VEBIC” VZW

Strona pozwana: Raad voor de Mededinging, Minister van Economie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van Beroep te Brussel (Belgia) — Wykładnia art. 2, 5, 15 ust. 1 i 35 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, s. 1) — Przedkładanie uwag na piśmie i podnoszenie zarzutów prawnych oraz zarzutów dotyczących okoliczności faktycznych przez krajowe organy ochrony konkurencji w ramach postępowania odwoławczego w przedmiocie wydanych przez nie decyzji — Mnogość organów w państwie członkowskim

Sentencja

- 1) Wykładni art. 35 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu należy dokonywać w ten sposób, iż sprzeciwia się on uregulowaniom krajowym, które nie przyznają krajowemu organowi ochrony konkurencji możliwości uczestniczenia jako strona pozwana w postępowaniu sądowym skierowanym przeciwko decyzji wydanej przez ten organ. Do krajowych organów ochrony konkurencji należy ocena konieczności i użyteczności ich interwencji w świetle skutecznego stosowania prawa konkurencji Unii. Jednakże systematyczne niestawienie krajowego organu ochrony konkurencji w takich postępowaniach sądowych zagraża skuteczności (*effet utile*) art. 101 TFUE i 102 TFUE.

W braku uregulowań Unii, zgodnie z zasadą autonomii proceduralnej państwa członkowskie zachowują uprawnienia do wyznaczenia jednostki lub jednostek należących do krajowego organu ochrony konkurencji i mających możliwość uczestniczenia jako strona pozwana w toczącym się przed sądem krajowym postępowaniu skierowanym przeciwko decyzji wydanej przez ten organ, przy zagwarantowaniu poszanowania praw podstawowych i pełnej skuteczności prawa konkurencji Unii.

(¹) Dz.U. C 313 z 6.12.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 grudnia 2010 r. — Kahla/Thüringen Porzellan GmbH przeciwko Freistaat Thüringen, Republice Federalnej Niemiec i Komisji Europejskiej

(Sprawa C-537/08 P) (¹)

(*Odwołanie — Pomoc państwa — Decyzja Komisji stwierdzająca niezgodność pomocy ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań*)

(2011/C 55/04)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (przedstawiciele: M. Schütte, S. Zühlke i P. Werner, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Freistaat Thüringen (przedstawiciele: A. Weitbrecht i M. Núñez-Müller, Rechtsanwälte), Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i W.D. Plessing, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Kreuzschitz i K. Gross, pełnomocnicy, wspierani przez profesora C. Koeniga)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) wydanego w dniu 24 września 2008 r. w sprawie T-20/03 Kahla/Thüringen Porzellan przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/643/WE z dnia 13 maja 2003 r. w sprawie pomocy państwa przyznanej przez Niemcy na rzecz Kahla Porzellan GmbH i Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (Dz.U. L 227, s. 12) w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy pomocy finansowej przyznanej Kahla/Thüringen Porzellan GmbH — Naruszenie zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Kahla Thüringen Porzellan GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 44 z 21.2.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 9 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Assen — Niderlandy) — Combinatie Spijker Infrabouw-De Jonge Konstruktie, van Spijker Infrabouw BV, de Jonge Konstruktie BV przeciwko Provincie Drenthe

(Sprawa C-568/08) (¹)

(*Zamówienia publiczne — Procedury odwoławcze w zakresie udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane — Dyrektywa 89/665/EWG — Obowiązek zapewnienia postępowania odwoławczego przez państwa członkowskie — Uregulowania krajowe pozwalające sędziemu orzekającemu w przedmiocie środków tymczasowych zezwolić na wydanie decyzji o udzieleniu zamówienia publicznego, która może później zostać uznana za niezgodną z normami prawa Unii przez sąd rozpoznający sprawę co do istoty — Zgodność z dyrektywą — Przyznanie odszkodowania poszkodowanym oferentom — Przesłanki*)

(2011/C 55/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank Assen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Combinatie Spijker Infrabouw-De Jonge Konstruktie, van Spijker Infrabouw BV, de Jonge Konstruktie BV

Strona pozwana: Provincie Drenthe

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank Assen — Wykładnia art. 1 ust. 1 i 3 oraz art. 2 ust. 1 i 6 dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz.U. L 395, s. 33) — Uregulowanie krajowe przewidujące zbieg właściwości sądu cywilnego i administracyjnego, mogący prowadzić do wydania sprzecznych rozstrzygnięć — Właściwość sądu administracyjnego ograniczona do oceny w przedmiocie decyzji w sprawie udzielenia zamówienia — Wyłączenie w przypadku decyzji o udzieleniu zamówienia jednemu z oferentów — Przyznanie odszkodowania

Sentencja

- 1) Artykuł 1 ust. 1 i 3 oraz art. 2 ust. 1 i 6 dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane, w brzmieniu zmienionym przez dyrektywę Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. nie stoją na przeszkodzie systemowi, w którym — aby uzyskać szybkie orzeczenie — jedyne dostępne postępowanie charakteryzuje się tym, iż zorientowane jest na szybkie wydanie rozstrzygnięcia o charakterze porządkowym, przedstawiciele stron nie mają prawa do wymiany pism, co do zasady przeprowadzane są jedynie dowody pisemne, ustawowe zasady postępowania dowodowego nie mają zastosowania, a orzeczenie nie prowadzi do ostatecznego ukształtowania stosunków prawnych i nie stanowi etapu w procesie rozpoznawania sporu, który prowadzi do prawomocnego rozstrzygnięcia danej kwestii.
- 2) Dyrektywę 89/665 w brzmieniu zmienionym przez dyrektywę 92/50 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie temu, by sędzia orzekający w przedmiocie środków tymczasowych w celu zarządzenia środka tymczasowego dokonał wykładni dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, którą to wykładnię sąd rozpatrujący spór co do istoty uzna następnie za błędną.
- 3) W zakresie odpowiedzialności państwa za szkody wyrządzone jednostkom poprzez naruszenie prawa Unii, które można mu przypisać, poszkodowani mają roszczenie o ich naprawienie, jeżeli naruszona norma prawna Unii jest dla jednostek źródłem uprawnień, naruszenie jest wystarczająco istotne i istnieje bezpośredni związek przyczynowy między naruszeniem a poniesioną szkodą. Wobec braku przepisów prawa Unii w tej materii, gdy zostaną

spełnione wymienione przesłanki, ustalenie kryteriów, na których podstawie należy stwierdzać i szacować szkodę wynikłą z naruszenia prawa Unii w dziedzinie zamówień publicznych, leży w gestii wewnętrznych porządków prawnych każdego z państw członkowskich, pod warunkiem przestrzegania zasad równowagi i skuteczności.

(¹) Dz.U. C 69 z 21.3.2009.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 7 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — Peter Pammer przeciwko Reederei Karl Schlüter GmbH & Co KG (C-585/08), Hotel Alpenhof GesmbH przeciwko Oliverowi Hellerowi (C-144/09)

(Sprawy połączone C-585/08 i C-144/09) (¹)

(Jurysdykcja w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 15 ust. 1 lit. c) i ust. 3 — Jurysdykcja w sprawach dotyczących umów zawartych przez konsumentów — Umowa podróży frachtowcem — Pojęcie „impresa turystyczna” — Umowa hotelowa — Prezentacja podróży i hotelu na stronie internetowej — Pojęcie działalności „kierowanej do” państwa członkowskiego, w którym konsument ma miejsce zamieszkania — Kryteria — Dostępność strony internetowej)

(2011/C 55/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: Peter Pammer (C-585/08), Hotel Alpenhof GesmbH (C-144/09)

Strona pozwana: Reederei Karl Schlüter GmbH & Co KG (C-585/08), Oliver Heller (C-144/09)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Gerichtshof (Austria) — Wykładnia art. 15 ust. 1 lit. c) i ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1) — Jurysdykcja w sprawach dotyczących umów zawartych przez konsumentów — Minimalne cechy strony internetowej wymagane do tego, aby można było uznać, iż działalność prezentowana na tej stronie jest kierowana do państwa członkowskiego, w którym konsument ma miejsce zamieszkania